

ПОЛ ВЕРЛЕН

САНТИМЕНТАЛЕН РАЗГОВОР

Превод от френски: Пенчо Симов, 1978

chitanka.info

*Из парка стар, сред студ и самота,
две сенки минаха, на път в нощта.*

*Очите им са мъртви, а устата
едва отронват думи в тишината.*

*Из парка стар, сред студ и самота,
два призрака си спомнят младостта.*

— Нали живее в теб страстта ни стара?

— Да помня туй — кое ще ме накара?

— Не ме ли виждаш пак насън поне?

Сега нима не се вълнуваш? — Не.

*— Как бях щастлив, не може да узнае
напълно никой... — Може би така е...*

— Пред нас надеждата огромна бе!

— Побягна тя към черното небе.

*Така във мрака се отдалечиха —
нощта едничка чу речта им тиха.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.